

мавки в останній раз
літо вплели у коси
і поманила осінь
в тихі тумани нас

* * *

Приручила ранок. Годувала з жмені,
Слухала щасливих птахів теревені,
Гладила пір'їнки сивого світанку,
Цілувала очі, наливала в склянку
Сонечка по вінця й чистої блакиті.
Приручила ранок – і з тієї миті
У душі, як в казці, соловейки срібні,
На барвистих струнах роси грають дрібно,
Радують до світу тихі сни квітчасті,
Сипле ранок жмені сонячного щастя.

* * *

Іриси з ірію –
усмішки янголів,
крилаті красені,
осанна травневі.
Віншують радо їх
зозулі й горлиці,
до світлих усмішок
веселка горнеться.
І я веселкою
росу визбирую,
цілую крилечка
ірисам з ірію.

* * *

Вечір у склянці чаю
тихий імбирний вечір
зірка стежки гортає
я накриваю плечі